

nødvendig, og jeg kan allermindst være med til Nedsættelse, hvorved der nægtes Arbejder, som kunde komme saa hurtig i Gang, at de kunne have væsentlig Betydning for Afhjælpningen af Arbeidsnøden. Altsaa haaber jeg, at ærede Medlemmer ville følge mig i det Mindste i det, at vi saa vidt muligt se hen til Realiteten og saa lidt som muligt til det formelle Diste om at komme til en nøiagtig Balance, da der er noget saa Afgjørende i det Argument, som den høitærede Conseilspræsident indledede Forhandlingerne med, at denne store Underbalance af 9,400 Kr. svarer næsten til Overbalance paa det sidst opgjorte Statsregnskab.

Stuel: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet, fordi jeg gjerne vilde fremsætte nogle Bemærkninger, hvis fuldeste Berettigelse til Fremkomst her ved Finantslovens første Behandling vel næppe kan betvivles. Vort Agerbrug befinder sig for Diebliffet i en ængstelig Kriise, en Kriise, hvis Dimensioner vi vel næppe kunne overse. Grunden til denne Kriise skal jeg ikke udtale mig om, den være hvilken den være vil, den er der og kan blive overordentlig farlig. Det er derfor saa naturligt, at det er Landmændenes første og sidste Tanke: Hvad kan og bør der gøres for at beskytte Danmarks Agerbrug? Det var derfor med fuld Sympathi, jeg hørte den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser ved første Behandling af Loven om Arbejdsløshed her i Salen; de fremkom paa Foranledning af en Udtalelse af min ærede Sidemand. Conseilspræsidenten udtalte den Gang, at det danske Landbrug burde beskyttes væsentlig paa Grund af vore Naboers Opræden, og paa Conseilspræsidentens Ord fulgte Gjerningen, idet vi kort Tid efter saae Fremlægningen af et Lovforslag om Toldpligt paa Maiz og Byg. Hvorvidt den høie Regjering der har fundet et Middel, der vil svare til Hensigten, det er det ikke Tiden til at drøfte her; men jeg skal heilede Opmærksomheden i en anden Retning, og jeg gør det med saa meget større Fortrøstning, som jeg som mangeaarig Formand for Foreningen af jydsk Landbrugsforeninger har haft rig Leilighed til paa nært Hold at høre de mere eller mindre berettigede Ønsker, som Landmændene maatte have, og rig Leilighed til at høre en virkelig dygtig, saglig Drøftelse og Diskussion om de Reforme og Krav, som staa paa Dagsordenen for Landbrugets Vedkommende. Vort Agerbrug er i de sidste Martier gaaet overordentlig meget frem, støttet af Videnskaben, støttet af Praxis, støttet af den lette, jeg kunde gjerne sige alt for lette Afgang til Penge og Kredit, man har

havt, men det har ogsaa været støttet af den stærke, store Udvikling, som vore Samfundsmidler have opnaaet i den samme Tid. At den Støtte, den har faaet herfra, ikke har været fuldt ud tilfredsstillende, at der er en berettiget Anke saavel overfor Sernbanelsselskaberne som Darapfikselskaberne, fordi de ikke have taget det berettigede Hensyn til de Krav, Landmanden stiller til dem, det er Noget, som jeg i dette Diebliff gjør mig til Talsmand for, fordi jeg veed, at denne Betragtning fuldt ud deles af danske Landmænd. Jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed i denne Retning, idet jeg tror, at der her er et Omraade, hvor der kan gøres Meget for kraftigt og vægtigt at støtte det danske Agerbrug. Vore Trafikkforhold have tidligere været underkastede en omhyggelig saglig Drøftelse i vore Fællessforeninger i særlig dertil nedsatte Udvalg enten under det kongelige danske Landhusboldningssekstabs Ledelse eller i ethvert Tilfælde varmt støttet af dette, og man er altid kommen til det Resultat, at der var berettigede Krav, og at der trængtes til Reforme paa dette Omraade. At der trængtes til disse Reforme og Ønsket om, at slige Reforme maatte komme, gav allerede Gjenlyd i denne Sal i Fjor, hvor et æret Medlem paa Landboernes Vegne bragte denne Sag frem. Jeg tillader mig igjen at drage Sagen frem, idet jeg siger, at Ønsket for Diebliffet er det, at Forsendelsen af vore Produkter pr. Sernbane ster paa en billigere og hurtigere Maade end tidligere. Begrundelsen af en billigere Fragt, væsentligt Kreaturfragt, er støttet derved, at paa Grund af vor mere rationelle Husdyrproduktion er en billigere Fragt nødvendig, og det kan derfor ikke undre, at der ankes over, at Taxten for en Vognladning Kreaturer er betydeligt høiere end for en Vognladning Korn eller Kul, medens Vægtten er mindre, og medens Vognen kun staa til Disposition i langt kortere Tid for Afsenderen af Kreaturer end for Afsenderen af død Vægt. Det maa heller ikke lades ude af Betragtning, at i vore Nabolande er der ingen Forskjel paa Taxten for Fragtassenelse af Kreatur og Korn, i Belgien er den første Fragt endog mindre. Jeg kunde nævne flere andre Anker i denne Retning men jeg skal særlig fremhæve den, at det er en uforholdsmæssig Taxt, der hviler paa Forsendelsen af de enkelte Kreaturer, den staa aldeles ikke i Forhold til den hele Vognladningstaxt. Derved lider den mindre Afsender uret, thi han gaar glip af det Gode, som den direkte Export ellers vilde give ham, og han er nærmest